

Nr 84.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående viss ändring i bestämmelserna rörande förvaltningen av fonden för anordnande av lokaler för statens ämbetsverk i huvudstaden; given Stockholms slott den 12 februari 1932.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ola Jeppsson.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 februari 1932.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Jeppsson:

Med bifall till av Kungl. Maj:t framställt förslag medgav 1875 års riksdag, att de Kungl. Maj:t och kronan tillhöriga, av veterinärinstitutet då disponerade tomterna nr 1 och 3 i kvarteret Edelman mindre samt nr 1 i kvarteret Krabaten i Stockholm med där befintliga byggnader finge försäljas, när institutet blivit förflyttat till för detsamma avsedd ny lokal, samt beslutade, att behålla köpeskillingen skulle avlämnas till riksgäldskontoret.

Bihang till riksdagens protokoll 1932. 1 saml. 68 häft. (Nr 84—85.)

Därefter har 1893 års riksdag (skrivelse nr 78) med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition, nr 30, därom framställda förslag medgivit, att inflytande köpeskillingar för tomter inom förenämnda kvarter finge inlevereras till statskontoret för att därstädes förvaltas och förräntas såsom en särskild fond för anordnande av lokaler för statens ämbetsverk i huvudstaden, att av Kungl. Maj:t, efter inhämtande i varje fall av riksdagens medgivande, för sagda ändamål disponeras. Genom brev den 20 april 1894 har Kungl. Maj:t förordnat i enlighet med det av riksdagen sålunda lämnade medgivandet.

Sedermera hava på grund av särskilda riksdagsbeslut under årens lopp försäljningsmedel för tomter och byggnader såväl i huvudstaden som annorstädes i landet tillförts fonden. Vad de senaste åren beträffar har så skett genom det av 1928 års riksdag godkända avtalet mellan kronan och Stockholms stad angående vissa markbyten i staden mellan broarna och å Kungsholmen m. m., det s. k. Kanslihus-Kungsholmsavtalet, samt genom de av 1931 års riksdag godkända avtalen rörande fastigheter i kvarteren Bonde-
torpet mindre och Asplunden i Stockholm. På grund av förstnämnda avtal komma ytterligare medel att inflyta samt tillföras fonden och så kommer även att ske vid bifall till Kungl. Maj:ts till nu pågående riksdag avlåtna proposition, nr 42, angående godkännande av avtal mellan kronan och Stockholms stad om överlåtelse av visst område å Djurgården m. m.

Genom särskilda riksdagsbeslut hava fondmedlen tagits i anspråk för olika ändamål. På senare tid hava sålunda år 1929 disponerats medel för påbörjande av nybyggnad för Kungl. Maj:ts kansli och för uppförande av en nybyggnad för mynt- och justeringsverkets behov m. m. Vidare har Kungl. Maj:t i innevarande års statsverksproposition (sjätte huvudtiteln, punkten 47) framlagt förslag om användande av ytterligare medel ur fonden till arbetena å den nya kanslihusbyggnaden.

I skrivelse den 1 februari 1932 har *statskontoret* anförts, att då fondens behållning tagits i anspråk för byggnadsföretag i huvudstaden och det kunde förutses, att så även under de närmaste åren komme att ske, det syntes statskontoret mindre lämpligt, att fondens medel, som alltså allenast under kort tid inestode i statskontoret, skulle behöva göras räntebärande. Detta syntes heller icke stå i god övensstämmelse med den användning, fonden numera hade. Det kunde erinras om att försäljningsmedel från exempelvis tomter å Ladugårdsgärdet icke gjordes räntebärande. På grund av det anförda har statskontoret hemställt, att riksdagens medgivande måtte inhämtas till att fonden icke behövde av statskontoret göras räntebärande.

Departements-
chefen.

Av förenämnda proposition nr 30 till 1893 års riksdag framgår, att man då gick från att de inflytande köpeskillingarna för veterinärinstitutets tomter till större delen icke omedelbart skulle finna den för dem avsedda användningen utan att därmed skulle kunna dröja åtskillig tid. Detta synes hava varit anledningen till bestämmelsen, att fondmedlen skulle förräntas. Såsom statskontoret anförts är det emellertid antagligt, att fondmedlen under de när-

maste åren komma att tagas i anspråk för skilda byggnadsföretag. Exempelvis kan nämnas, att för fullbordande av nybyggnaden för Kungl. Maj:ts kansli komma enligt kostnadsförslaget att erfordras, utöver redan till förfogande ställda och av innevarande års riksdag begärda medel om tillhoppa 2,420,000 kronor, ytterligare belopp av sammanlagt 2,555,000 kronor. Då medlen alltså lära komma att disponeras ganska snart efter det desamma influtit till fonden, finner jag lika med statskontoret lämpligt, att förräntningsskyldigheten upphör.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förräntningsskyldigheten beträffande de medel, som tillhöra fonden för anordnande av lokaler för statens ämbetsverk i huvudstaden, må upphöra.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Hellenius.

